

днесъ въ библиотеката ми. Отъ сетнѣ ми казвахъ, че я дали на Гавриила Кръстевича. Гавриилъ Кръстевичъ, като Котленинъ, ми пишеше по нѣкой пѣтъ и ми даваше мнѣнието си за училищната программа и за прѣподаваемитѣ прѣдмѣти и пр. и пр. Азъ трѣбваша да исповѣдамъ тука истинната, че не знаехъ Българска грамматику, а само прочитахъ Български и то отъ Влашкитѣ букви, които съмъ училъ въ Пловдивъ малкъ и които въ това врѣме бѣха сѣщи, като Славянскитѣ. За то уведохъ прѣподаването на Българската Неофитова Грамматика три пѣтъ прѣзъ недѣлята въ училището. (Това направихъ съ приятелското споразумѣние на сегашния живущъ въ Търново мой съученикъ и старъ приятел, Докторъ Василъ (Бонча Хаджи Стояновъ) Беронъ, който бѣше си дошълъ отъ училището изъ Одеса и почти ежедневно ме посѣщаваше у дома ми и тайно планираше, какъ да се измъкне отъ баща си, който го проваждаше въ Цариградъ съ 2 — 3 хиляди овни, за да ги продаде тамъ (както обикновенно вършиха тѣзи търговия побогатитѣ котлени) и да му донесе паритѣ самъ или съ полица. Нѣ Доктора си изпълни плана. Отива въ Цариградъ, продава овнитѣ, испроважда на баща си паритѣ, а отъ тѣхъ задържа само 500 гроша и съ тѣхъ замина за въ Крайово при уйча си Доктора Берона Петра, разказва му цѣлата си, той го проважда въ Мюнхенъ и става тамъ Докторъ!) Отъ вечеръ учихъ уроку си, а сутрѣнната го прѣподавахъ на ученицитѣ си. По правописанието на тѣзи Грамматика, като го научихъ добръ, почувствовахъ да прѣведѣ Архигеновата Игиномия (Здравословие), напечатана въ Парижъ на Френски и Гръцки и подарена на училищната ни библиотека (10 екземпляра отъ Гавриила Кръстевича). Казахъ, почувствовахъ, защото осѣтихъ, че се е вмъкнало ржкоблудieto (авнализма) въ голѣмъ размѣръ мѣжду ученицитѣ, щото единъ отъ тѣхъ избѣга, като лудъ, отъ прѣданието